

12/04/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

ปัทมดา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อคือโหลที่หวานขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งลูกต้องเฝ้าแต่แจกจ่ายให้กับผู้อื่น สิ่งนี้หมายถึงลูกต้องเฝ้าแต่ให้คำแนะนำอัลฟาและเบต้าแก่ผู้อื่น

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่ง่ายตายที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวร?

คำตอบ: ในการที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวรให้ลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด ขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมา ฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง หากขณะที่นั่งอยู่ในโยคะลูกจดจำแม้แต่ไฟสีแดง โยคะของลูกก็จะขาดตอนลง ลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวรได้ ผู้ที่ขอให้ใครบางคนนำการฝึกจิตใจให้แก่พวกเขาเป็นพิเศษไม่สามารถอยู่ในโยคะได้

เพลง: โอนักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้อู้อย่างเหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ นี่คือการประเดิมของโยคะเพราะเวลานี้คือกลางคืน ยุคเหล็กเรียกว่าเป็นกลางคืน และยุคทองเรียกว่าเป็นกลางวัน เวลานี้ลูกกำลังจะไปจากกลางคืนของยุคเหล็กสู่กลางวันของยุคทอง เหตุนี้เองลูกต้องลืมกลางคืนและจดจำกลางวัน ลูกต้องเอนกายออกไปจากสติปัญญาของลูก สติปัญญาพูดว่า: นี่เป็นนรกอย่างแท้จริง ไม่มีสติปัญญาของใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้บาบาได้มาเพื่อพาลูกจากกลางคืนสู่กลางวัน พ่อพูดว่า: โอ้ ดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วก็ไปสู่สวรรค์

ลูกคือโยคีของบ้านเป็นอันดับแรกและแล้วเป็นของอาณาจักร ดินแดนของความตายนั้นคือกลางคืนเวลานี้กำลังจะจบสิ้น เวลานี้ลูกต้องไปสู่กลางวันและนี่เรียกว่าเป็นโยคะของพระเจ้า พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนสอนโยคะแก่พวกเรา นั่นคือท่านหมั่นหมายพวกเราดวงวิญญาณกับท่าน นี่คือโยคะทางจิต ในขณะที่อื่นๆคือโยคะทางร่างกาย ลูกๆ ต้องไม่มีโยคะขณะที่นั่งในสถานที่แห่งเดียว ในวิธีการใดก็ตามที่ผู้คนนั่งพวกเขาสอนผู้อื่นให้นั่งในวิธีการเดียวกัน ที่นี้ไม่ได้มีการสอนให้ลูกนั่งในวิธีการใดเฉพาะ ใช้ ลูกต้องนั่งในชุมชนด้วยระเบียบวินัย แต่ลูกสามารถจะนั่งในวิธีการใดก็ได้ที่ลูกชอบในโยคะ ลูกสามารถมีโยคะในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาหรือแม้ขณะที่นอนลง ศิลปินสามารถที่จะวาดภาพได้ขณะที่อยู่ในโยคะ พวกเขาวาดภาพซึ่งพบาผู้ที่เขามีโยคะด้วย พวกเขารู้ว่านั่นคือบาบาของเรา ผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตสูงสุด เราเองก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วย พวกเราดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกขณะที่ลูกเดินเหินเคลื่อนไหวไปมา ลูกไม่ควรที่จะขอให้มีการนั่งเป็นพิเศษในทาปาเซียหรือให้ใครบางคนนำการฝึกจิตใจให้กับลูก สิ่งนั้นผิด คนโง่ก็จะขอร้องสิ่งนี้เป็นพิเศษ เด็กๆ ผู้เป็นลูกจะนั่งลงในสถานที่หนึ่งที่จะจดจำพ่อของพวกเขาเป็นพิเศษหรือ? พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า: “บาบา บาบา!” ตลอดเวลา พวกเขาไม่มีวันลืมพ่อของเขา เด็กเล็กๆ ก็จดจำพ่อของเขามากยิ่งขึ้น ปากของพวกเขาจะพูดอยู่เสมอ ดังนั้น ที่นี้เหตุใดลูกจึงลืมพ่อเหนือโลก? เหตุใดโยคะของสติปัญญาจึงขาดตอน? ลูกต้องไม่พูดว่า: “บาบา บาบา!” ด้วยปากของลูก ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาต้องจดจำบาบา หากลูกสร้างนิสัยของการนั่งในสถานที่หนึ่งเป็นพิเศษเพื่อมีโยคะ นั่นไม่ใช่โยคะ พระเจ้ากำลังสอนโยคะของพระเจ้าให้แก่ลูก ท่านเรียกได้ว่าโยคะฮาร์ (เจ้าแห่งโยคะ) พระเจ้าได้สอนโยคะแก่ลูก: จดจำฉัน พ่อของลูก! ลูกไม่ควรจะรู้สึกว่าคุณเป็นสุขกับโยคะมากกว่าเมื่อที่ดี (ซีเนียร์ซิสเตอร์) นั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อนำการฝึกจิตใจ โยคะของลูกๆ เช่นนั้นไม่สามารถอยู่อย่างถาวรได้ ยกตัวอย่าง เมื่อลูกมีความผิดปกติจากโรคหัวใจ จะมีใครขอให้ลูกน้อมโยคะไหม? นี่คือการของการจดจำระลึกถึงด้วยสติปัญญาของลูก โยคะทุกประเภทที่ผู้คนสอนนั้นผิด ไม่มีโยคีใดในโลกนี้ ในความเป็นจริงเมื่อลูกจดจำใคร นั่นคือโยคะ หากลูกชอบท่านมะม่วง โยคะของลูกก็เชื่อมโยงกับสิ่งนั้น หากลูกชอบไฟสีแดงแล้วลูกก็จดจำสิ่งนั้นและนั่นคือการมีโยคะกับแสง อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกต้องลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและมีโยคะกับพ่อผู้เดียว เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะได้รับประโยชน์และกลายเป็นผู้เอาชนะบาป พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ลูก ผู้อื่นทั้งหมดชี้หนทางแห่งการตกต่ำแก่ลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ลูก ในขณะที่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นคือบ้านของเราที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ สวรรค์เรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ในเวลานี้เป็นการกำหนดของมนุษย์ที่ทำให้ทุกคนไปถึงความตกต่ำ พ่อที่ไม่มีตัวตนมาและประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ลูก และแล้วเราอยู่ในการหลุดพ้นในชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ที่นั้นไม่มีใครเร่ร่อนจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่งเพื่อแสวงหาพระเจ้า หรือเพื่อบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต บัดนี้ต้องเริ่มต้นด้วยเช่นกัน เป็นเพียงเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นเท่านั้นที่ลูกเริ่มเร่ร่อนจากที่หนึ่งสู่ที่หนึ่งเพราะลูกเริ่มที่จะตกลงมา ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะละร่างของลูกแล้วไปยังวัดของชีวา ยุคทองคือวัดของชีวาที่ไม่มียึดจำกัด ในเวลานี้เป็นโรงค้าประเวณี ลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ หากลูกไม่จดจำชีวาบาบา ลูกก็ไม่ใช้โยคี แต่เป็นโบลี (ใครบางคนที่ข้องแวะกับความสุขของประสาทสัมผัส) เมื่อลูกบอกผู้คนให้มาและรับฟังลูก พวกเขาก็พูดว่า: พวกเขาส่งสองคำเท่านั้นจากลูก สองคำนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง: มานมานะภาพและมาเดยจิภาพ จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก เพียงด้วยสองคำเหล่านี้ที่ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัย และจดจำวงจรและลูกจะกลับมามั่งคั่ง ด้วยคำพูดสองคำนี้ ที่ลูกจะมีพละนาถัมย์ดีและมั่งคั่งเสมอ หากบางสิ่งนั้นลูกต้องลูกต้องทำตาม ไม่เช่นนั้นแล้วจะเป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกนั้นโง่ อัลฟาและเบต้าคือสองคำ อัลฟาคืออัลฟ่า และเบต้าคือสิ่งสร้าง บาบา คืออัลฟ่า

และเบตาคืออำนาจในการปกครอง บางคนในบรรดาลูกๆได้รับอำนาจในการปกครอง และผู้อื่นคือปวงประชา
 ลูกๆควรจะเก็บขั้วหัวใจว่าลูกๆจดจำพอและมรดกของลูกในตลอดทั้งวันนานเพียงใด เพียงพอเท่านั้นที่ให้ศรีมีทนี่ พอสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ
 ผู้คนเพียรพยายามอย่างมากเพื่อทรัพย์สินสมบัติ บราห์มาหมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย
 เมื่อท่านได้เห็นว่าการกำลังจะได้รับอำนาจในการปกครองจากอัลฟา ท่านก็คิดว่า “นั่นกำลังจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัตินี้?
 เหตุใดฉันจึงไม่ให้ทุกสิ่งกับอัลฟา และประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครอง?” บาบาก็ได้ให้มีการแต่งเพลงขึ้นบนพื้นฐานของสิ่งนี้:
 “คนแรกได้พบอัลฟาและคนที่สองได้รับอำนาจในการปกครอง” ในเวลานั้นสิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของท่านว่าท่านกำลังจะกลายเป็นวิษณุ
 สัญลักษณ์ 4 มือ นั่นจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัตินี้? เป็นเช่นนั้นเองเพราะบาบาได้เปิดล็อกของสติปัญญาของท่าน
 บาบามาไม่วางเว้นในการสะสมทรัพย์สินสมบัติ แต่เมื่อใครกำลังจะได้รับอำนาจในการปกครอง เหตุใดบุคคลนั้นจึงยังทำงานที่หนักเหมือนนลาเล่า?
 กระนั้นก็ตามบาบาไม่ได้ตอบ ไม่ว่าใครก็ตามที่มาหาบาบาจะได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างดีมาก ที่บ้านพวกเขาอาจจะอด
 ที่นี้ผู้ที่ทำตามศรีมีทของบาบาจะได้รับการช่วยเหลืออย่างดีมากจากบาบา บาบาคูตัวว่า: ที่หนทางแก่ทุกคน
 จดจำพอที่ไม่มียึดจำกัดและจดจำความรู้ของจริงด้วยเช่นกัน แล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก คนพายเรือได้มาเพื่อนำเรือของลูกข้ามฟาก
 เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์และคนพายเรือ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาต้องจดจำใครเพราะพวกเขาได้พูดว่า:
 พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาอ้างถึงสัญลักษณ์ของชีวิตว่าเป็นพระเจ้า
 ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเรียกลักษมีและนารายณ์ และบราห์มา วิษณุและชางก้า ว่าเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกันเล่า? หากทุกคนจะกลายเป็นพ่อ
 ใครจะให้มรดก? ด้วยการเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน จึงไม่มีผู้ที่ให้และผู้ที่ได้รับหลงเหลืออยู่
 ได้มีการเขียนไว้ว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา ชีวิตกำลังอยู่ที่จุดยอดสุด
 ชีวิตบาบาได้สร้างเหล่าเทพด้วยบราห์มาและดังนั้นบราห์มาเองจะกลายเป็นเทพ นี่คือหน้าที่ของพ่อเท่านั้น
 นั่นเป็นคำยกย่องของท่านที่ได้มีการร้องไว้ว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ
 ดวงวิญญาณคือภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ ความตายไม่สามารถมาถึงดวงวิญญาณใด ดังนั้นพ่อเป็นภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะด้วย
 ร่างกายของทุกคนถูกทำลาย ความตายไม่มีวันมาหาดวงวิญญาณ ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรใดๆที่นั่น
 ที่นั่นลูกเข้าใจว่าลูกต้องละร่างของลูกและใช้อีกร่างหนึ่ง หากลูกอยู่ในสวรรค์ แนนอนที่ลูกจะกลับมาใช้ชาติเกิดในสวรรค์
 ที่นั่นทั้งหมดคือชาวรอก พวกเขาพูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว” ดังนั้นอย่างแนนอนที่เขาเคยอยู่ในนรกมาก่อน
 พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งประเด็นที่ง่ายดายเป็นยิ่ง! แม้กระทั่งชั้นยาสซิกก็ไร้สิ่งนี้ พวกเขาเพียงพูดว่าแสงหลอมรวมไปกับแสง
 ผู้ทำบัตติชาวบารัตนั้นจดจำพระเจ้า ผู้ทำบัตติคือผู้ครองเรือนเพราะบัตติเป็นไปสำหรับหนทางการครองเรือน ผู้คนเหล่านั้น (ชั้นยาสซิก)
 มีความรู้ของธาตุแสง พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะมีโยคะกับธาตุแสงและหลอมรวมไปกับสิ่งนั้น พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นสูญสลาย
 พวกเขาไม่สามารถบอกสัจจะได้ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือสัจจะ เวลานั้นลูกมีความเป็นมิตรของสัจจะ
 และดังนั้นความเป็นมิตรทั้งหมดนั้นหลอมรวม ไม่มีมนุษย์ใดในยุคลเหล็กที่พูดสัจจะ ไม่มีใครพูดสัจจะเกี่ยวกับผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า:
 เวลานั้นพ่อกำลังบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ในคัมภีร์หลักซึ่งคือกิตะ พวกเขาได้ใส่ชื่อของมนุษย์แทนที่จะเป็นชื่อของดวงวิญญาณสูงสุด
 ถึงแม้ว่ากฤษณะนั้นน่าเกลียดในเวลาี เวลานั้นลูกควรสร้างรูปภาพของกฤษณะเพื่อที่ทุกคนจะสามารถเข้าใจ ลูกควรแสดงเขาในสองเจดีย์
 ด้านหนึ่งแสดงว่าเขาเป็นสีน้ำเงินคล้ำและอีกด้านหนึ่งแสดงว่าเขาผิวขาว และแล้วอธิบายแก่พวกเขาด้วยการพูดว่า:
 ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟพิณหาราคะ เขาได้อยูอย่างน่าเกลียด และด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้ เขาได้กลับมาสวยงาม
 ลูกต้องแสดงทั้งสองหนทาง หนทางของการแยกไปอยู่โดดเดี่ยวและหนทางครอบครัว และแล้วยุคเหล็กก็กลายเป็นยุคทอง
 หลังจากยุคทองก็จะมียุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก ดวงวิญญาณพูดว่า: ก่อนหน้านั้นฉันเคยนั่งอยู่บนกองไฟของพิณหาราคะ
 ในขณะที่เวลานั้นฉันกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เวลานั้นลูกๆรู้ว่าการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังจะเป็นผู้อาศัยของดินแดนเทวดานางฟ้า
 เมื่อลูกสร้างบางสิ่งขณะที่ลูกอยู่ในโยคะ สิ่งนั้นจะไม่มีวันผิดพลาด เมื่อสติปัญญาของลูกอยู่อย่างหนึ่ง ลูกจะได้รับการช่วยเหลือ
 อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ยาก บาบาคูตัวว่า: พ่อก็ลืม นี่คือนเกมที่เล่นโลอย่างง่าย ลูกจำเป็นต้องมีการฝึกฝนอย่างมาก
 ลูกไม่สามารถจะมีการจดจำระลึกถึงที่ดาวร จงฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา
 ลูกสามารถแม้กระทั่งจดจำบาบาเมื่อลูกอยู่ในห้องสุขา ลูกได้รับพลังกำลังเมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ในเวลานี้ไม่มีใครรู้จักโยคะที่แท้จริง
 นอกเหนือจากพ่อแล้ว บุคคลอื่นๆที่สอนลูกให้มียโคะนั้นผิด เมื่อพระเจ้าได้สอนโยคะ สวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้น เมื่อมนุษย์ได้สอนโยคะ
 สวรรค์กลายเป็นนรก เมื่อใครบางคนมีการกระทำที่ผิดๆ แม้เพียงน้อยนิด สติปัญญาของพวกเขาที่ถูกล็อก
 เขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาแม้เพียง 10-15 นาที มิเช่นนั้นแล้วควรจะเป็นสิ่งที่ง่ายดายเป็นยิ่งสำหรับหญิงชรา
 เด็กๆและผู้ที่เป็นโหลที่ดีมาก ถึงแม้ใครบางคนอาจจะหุนหันวัก หรือเป็นบ้า เขาเองก็สามารถเข้าใจด้วยสัญลักษณ์
 “จงจดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูก” เมื่อผู้คนมาให้บอกพวกเขาว่า:
 นั่นจะแสดงหนทางแก่ท่านที่จะทำให้ท่านสามารถได้รับมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอของสวรรค์จากพ่อที่ไม่มียึดจำกัดผู้สร้างสวรรค์
 ลูกควรเฝ้าแต่แจกจ่ายแผ่นพับเล็กๆ ฯลฯ
 ควรมีความจริงถึงกระตือรือร้นอย่างมากมายในหัวใจของลูกที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่นของศาสนาใดก็ตามที่มาที่นี้ พ่อพูดว่า:
 ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด จดจำพอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะมาหาพ่อ ก่อนอื่นใดมีศรัทธาและไปสู่ประเด็นอื่นๆ
 ลูกต้องไม่ไปสู่ประเด็นอื่น ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ นี่คือนประเด็นขั้นหนึ่งที่สุด มีเพียงสองคำ: อัลฟาและเบตา
 พ่อและมรดก อัสชะ
 ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา
 พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอุทิศทุกสิ่งที่คุณมีแก่อัลฟาและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครอง จงเก็บขั้วหัวใจของลูกว่าลูกจดจำพอและมรดกเป็นเวลานานเพียงใด

2. อย่าได้ทำการกระทำที่ผิดๆ ใด จงฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวร

พร: ขอให้ลูกมีความรักพระเจ้า และเปลี่ยนแปลงความพยายามให้เป็นความรักโดยการมีประสบการณ์ความเป็นมิตรของพ่อ
บิดาทำให้ลูกนั่งในตักของความรักและความร่วมมือของท่าน และพาลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก
ลูกๆ เพียงแต่ต้องมีความรักกับพระเจ้าและคงหลอมรวมอยู่ในตักของท่าน และแล้วความพยายามจะถูกเปลี่ยนไปเป็นความรัก
กระทำทุกงานขณะที่หลอมรวมอยู่ในความรักบิดาอาศัยอยู่กับลูกทุกขณะในทุกความสัมพันธ์
ท่านอยู่กับลูกในงานรับใช้และอยู่กับลูกในสภาพของลูก ท่านยกมอบตัวท่านให้กับลูกในทุกความสัมพันธ์
ลูกเพียงแต่ต้องมีความรักกับพระเจ้าและอยู่กับท่านด้วยความสัมพันธ์นั้นตามเวลาและลูกจะรู้สึกโดดเดี่ยว

คติพจน์: สมดุลของความก้าวหน้าในตนเองและงานรับใช้คือวิธีการของความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***